

Recurs introdus la 28 noiembrie 2012 de Ralf Schröder împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 18 septembrie 2012 în cauzele conexe T-133/08, T-134/08, T-177/08 și T-242/09, Ralf Schröder/Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante

(Cauza C-546/12 P)

(2013/C 38/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Ralf Schröder (reprezențanți: T. Leidereiter, W.-A. Schmidt, avocați)

Cealalte părți din procedură: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), Jørn Hansson

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii pronunțate de Tribunal (Camera a doua) în măsura în care privește cauza T-242/09 și capătul de cerere privind cheltuielile de judecată;
- admiterea cererii, prezentată în primă instanță, de anulare a deciziei camerei de recurs a OCSP din 23 ianuarie 2009 (cauza A010/2007);
- obligarea OCSP la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de recurent în prezenta procedură, în procedura referitoare la cauzele conexe T-133/08, T-134/08, T-177/08 și T-242/09, precum și a cheltuielilor efectuate în cadrul procedurii precedente în fața camerei de recurs a OAPI.

Motivele și principalele argumente

- I. Prin intermediul primului motiv, recurentul susține că Tribunalul ar fi presupus, în mod eronat din punct de vedere juridic, că în cadrul unei proceduri de recurs în fața camerei de recurs a OCSP împotriva respingerii unei cereri de anulare a unui soi comunitar nu ar fi trebuit să se procedeze din oficiu la instrumentarea cauzei. Recurentul vede în aceasta o încălcare a normelor privind sarcina probei și administrarea probelor aplicabile în procedura desfășurată în fața camerei de recurs și, prin urmare, o încălcare a obligației Tribunalului de a exercita controlul jurisdicțional, precum și o încălcare a drepturilor sale la un proces echitabil, la o bună administrare și la o cale de atac efectivă.
- II. Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentul critică constatarea Tribunalului potrivit căreia, în cadrul procedurii

în fața OCSP, nu există un drept la măsuri de organizare a procedurii nu există decât atunci când partea a furnizat un început de probă în susținerea argumentației respective. În această privință, recurentul susține o încălcare a normelor privind sarcina probei și administrarea probelor, o negare a dreptului de a fi ascultat, precum și o denaturare a faptelor și a elementelor de probă, chiar prezumându-se că sarcina probei revine recurentului.

- III. Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurentul susține că Tribunalul ar fi prezumat, în mod eronat din punct de vedere juridic, ca fiind „notoriu” un „fapt inexact”, în opinia acestuia, cu alte cuvinte un fapt care nu există ca atare. În această privință, el invocă o încălcare de către Tribunal a obligației de control al legalității, susținând existența unei denaturări a faptelor și a elementelor de probă.
- IV. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurentul susține că Tribunalul ar fi efectuat constatări eronate din punct de vedere juridic în ceea ce privește obligația prezentării situației de fapt și sarcina probei, în măsura în care instanța i-ar fi reproșat acestuia că nu a prezentat niciun element de probă în susținerea afirmațiilor sale referitoare la efectele regulatorilor de creștere. Recurentul invocă, în această privință, caracterul contradictoriu al hotărârii, lipsa de control al legalității din partea Tribunalului, precum și un viciu de motivare.
- V. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurentul critică constatarea Tribunalului potrivit căreia caracterul „ținută a tijelor” al unui soi de osteospermum nu ar fi fost inclus în examinarea caracterului distinct al soiului, sau ar fi fost inclus într-un mod nerelevant. Aceasta ar constitui o încălcare a articolelor 7 și 20 din Regulament⁽¹⁾, o extindere nelegală a obiectului litigiului, iar decizia respectivă ar încălca interdicția de a lua o decizie prin surprindere. În plus, ar fi invocată o negare a dreptului de a fi ascultat.
- VI. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurentul critică constatarea Tribunalului potrivit căreia „ținuta tijelor” unui soi de plantă ar trebui stabilită în raport cu caractere relative, și anume în raport cu alte plante care fac parte din examinarea în cauză. Potrivit recurentului, aceasta constituie o denaturare a faptelor, o încălcare a regulamentului, o extindere nelegală a obiectului litigiului și o încălcare de către Tribunal a obligației de a efectua un control complet al legalității. Decizia ar fi așadar contradictorie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 5, p. 197).